

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 6437-10-17 טופ ליין - תקשורת בע"מ נ' שר האוצר משה כחלון ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אלי אברבנאל

העותר טופ ליין - תקשורת בע"מ

נגד

המשיבים

1. שר האוצר משה כחלון
2. שר הכלכלה והתעשייה אלי כהן
3. מדינת ישראל- מרכז השקעות שבמשרד הכלכלה והתעשייה
4. מנהל הרשות להשקעות ולפיתוח התעשייה והכלכלה- מר נחום איצקוביץ'

פסק דין

לפני עתירה לבטל את החלטתה של הוועדה המייעצת שלפי חוק עידוד השקעות הון, תשי"ט-1959 (כנוסחו בשנת 2016), ולפיה נדחה ערר העותרת על החלטת משיבה 4 מיום 9.6.2014 לבטל כתב אישור שניתן לה ולהורות לה להחזיר סכום כסף שקיבלה על פיו.

עיקר העובדות והליכים קודמים

1. בהנחיית בית המשפט התבקשו הצדדים למקד בשלב זה את טיעוניהם בשאלת ההנמקה להחלטת הוועדה.

בהחלטת הוועדה, שניתנה ביום 7.6.2017, נקבע כלהלן:

"עמדת חברי הוועדה, לאחר ששקלו הטעמים לערר ובחנו את החלטת המנהלה ונימוקיה, היא לדחות את ערר החברה ולהותיר את החלטת מנהלת הרשות להשקעות על כנה. ועדת הערר מצאה כי החלטת מנהלת הרשות להשקעות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-10-6437 טופ ליין - תקשורת בע"מ נ' שר האוצר משה כחלון ואח'

תיק חיצוני:

בנוגע לביטול כתב האישום עם החזר מענקים חלקי בסך של 300,000 ₪, עקב ביצוע חלקי של תכנית ההשקעות ועמידה חלקית ביעדי המכירות והעובדים, הינה החלטה סבירה ומתחשבת בכל הנסיבות שפורטו.

2. ההחלטה האמורה התבססה על מסמך שכותרתו "דוח החלטת ועדה" (מועד התכנסות 10.5.2016), שלא צורף להחלטה. בעקבות הגשת העתירה, המציאו המשיבים את המסמך לעותרת.

מרבית האמור במסמך הינו תוצאה של העתקה מתוך כתב טענות שהוגש לוועדה מטעם משיבה 4, ובו תמצית השתלשלות העניינים, תמצית טענות העותרת ו"התייחסות מקצועית" של משיבה 4 לטענות העותרת. המשך המסמך בפרק שכותרתו "פירוט דיון" ובו תמצית טיעוניה של משיבה 4 בדיון וכן אמירה כי "חברי הוועדה סברו כי, בנסיבות העניין, יש לדחות את ערר החברה ולהותיר את החלטת המנהלה על כנה".

בפרק "פירוט החלטה" נאמר:

"לדחות את ערר החברה ולהותיר את החלטת מנהלת מרכז ההשקעות על כנה. ועדת הערר מצאה כי החלטת מנהלת מרכז ההשקעות בנוגע לביטול כתב האישום עם החזר מענקים חלקי בסך של 300,000 ₪, עקב ביצוע חלקי של תכנית ההשקעות ועמידה חלקית ביעדי המכירות והעובדים הינה החלטה סבירה ומתחשבת בכל הנסיבות שפורטו".

טיעוני הצדדים

3. בנוסף לשורה ארוכה של טיעונים לגוף העניין, טוענת העותרת כי ההחלטה לוקה ב"העדר הנמקה קיצוני ומוחלט", וכי העדר ההנמקה להחלטה מלמד על כך כי התקבלה ללא תהליך בחינה מסודר ומעמיק. לטענתה, לא רק שמסמך "דוח החלטת הוועדה" לא צורף להחלטה ואף לא הומצא לה בטרם הוגשה העתירה, אלא שגם מסמך זה כשלעצמו חסר כל הנמקה ואין בו כדי להועיל למשיבים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-10-6437 טופ ליין - תקשורת בע"מ נ' שר האוצר משה כחלון ואח'

תיק חיצוני:

4. המשיבים טוענים כי "הוועדה המייעצת או וועדת ההשגה דהיום... אינה 'בית דין מנהלי' או 'ועדת ערר' כפי שמוכר במשפט המנהלי – אלא הן גוף שמבצע ביקורת פנימית לרשות המנהלית, להבדיל מביקורת שיפוטית חיצונית לרשות".

המשיבים מוסיפים כי, להבדיל מעתירות אחרות שהוגשו לאחרונה בעניינן של החלטות וועדת הערר האמורה, שבהן נטען להעדר הנמקה מספקת ושבהן הסכימו לביטול ההחלטות, במקרה שלפנינו בהחלטת הוועדה לא נפלו אי דיוקים. לטענת בא כוחם "גם אם עושים העתק-הדבק" אין בכך כדי להביא למסקנה בדבר העדר הנמקה מספקת להחלטה. לדבריו "כשרואים את הכל כמקשה אחת רואים שמדובר במסמך שמשקף את כל הרכיבים שצריכים לבוא בהחלטה של רשות שלטונית".

5. נציגת הלשכה המשפטית של משיבה 2 הסבירה בדיון את הסיבות שהביאו לתיקון החוק ולחקיקת סעיף 86 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), תשע"ז-2016 (להלן: חוק ההתייעלות), שעל פיו המלצותיה של וועדת המלצות שהועברו לשרים לשם הכרעה, הפכו ל"החלטה", זאת כדי להתגבר על עומס רב שנוצר אצל המשיבים בקבלת הכרעות בעררים מהסוג שלפנינו. להלן עיקר דבריה:

"בשנת 2016 נוצרה הצטברות של למעלה מ-120 עררים שהוועדה המייעצת דנה בהם אך השרים לא החליטו בהם. השרים גם לא מינו חברים לאותה וועדה, נוצר עיכוב גדול בעבודת הוועדה ונוצר צורך להכריע בעניינן של חברות שממתינות גם שנים ארוכות בעניין תקציבים ומענקים שנדרשו חזרה על ידי המשיבה 4. אשר על כן, הגענו לוועדת הכספים של הכנסת והסברנו את הבעייתיות וחברי הכנסת הסכימו אתנו שראשית יש לקבוע הוראת מעבר לכל העררים התלויים ועומדים עד דצמ' 2016 ומשם לעשות שינוי, כדי להוציא את השרים מהמשוואה".

דברים דומים נשמעו בדיון שהתקיים לאחרונה בעת"מ (י-ם) 17-12-65621 לוג בע"מ נ' שר האוצר ואח'.

6. יוער כי בתום הדיון ביקשו המשיבים להחזיר את הדיון לפני וועדת ההשגה, המוסמכת כיום על פי תיקון לחוק, לדון בעררים מהסוג שלפנינו, על מנת שתתקבל הכרעה מחודשת בעניין. עם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-10-6437 טופ ליין - תקשורת בע"מ נ' שר האוצר משה כחלון ואח'

תיק חיצוני:

זאת הודיעו המשיבים כי בקשתם האמורה כפופה להסכמת העותרת לאי הטלת הוצאות הדיון עליהם – תנאי שהעותרת דחתה.

דיון והכרעה

7. כאמור לעיל, בשל הצטברותם של תיקי ערר מרובים על שולחן הוועדה, תוקן חוק עידוד השקעות הון, במסגרת תיקון 68 לחוק (שתחילת תוקפו ביום 1.1.2017), ובנוסף לכך בחוק ההתייעלות, נקבעה ההוראה שבסעיף 86(א) כלהלן:

נדון ערר על החלטות מנהלת מרכז ההשקעות ומנהל מרכז ההשקעות על ידי הוועדה שמינו השרים לפי סעיף 25(ב) לחוק לעידוד השקעות כנוסחו ערב יום תחילתו של חוק זה... וניתנה בערר חוות דעת לשרים, אך השרים טרם קיבלו בו החלטה ערב יום תחילתו של חוק זה, יראו את חוות הדעת האמורה כאילו אושרה בידי השרים והיא תיחשב כהחלטת השרים".

מהוראת החוק האמורה עולה כי המלצתה של וועדה מקצועית שהועברה להכרעתם של השרים המוסמכים, הפכה בדיעבד, על פי הוראת המחוקק, ל"החלטת השרים" לכל דבר ועניין. ההחלטה בעניין שלפנינו התקבלה בדרך האמורה.

8. עיון בהחלטה מיום 7.6.2017 שנמסרה לעותרת, וכן ב"דוח החלטת הוועדה" מיום 10.5.2016, מעלה כי אין בהן כל הנמקה. אין חולק כי מרביתו של "דוח החלטת הוועדה" הועתק מכתב טענות של משיבה 4 בדרך של "העתק הדבק". יתרתו שלוש שורות, ובהן קביעה לקונית בדבר סבירותה של החלטת משיבה 4, זאת מבלי להכריע בשורה של טיעונים שהעלתה העותרת בערר. בפרק ההחלטה במסמך האמור, אף אין ביטוי לאימוץ, גורף או חלקי, של טיעוני משיבה 4 בכתב טענותיה.

בנסיבות העניין שלפנינו פגם זה אינו ניתן לריפוי. העותרת נאלצת לתקוף החלטה בלתי מנומקת, שאינה מציינת את הטעמים לקבלתה. במצב דברים זה אף ניצב קושי לקבל את טענת המשיבים בדבר סבירותה של ההחלטה ובדבר "מתחם ההתערבות הצר" הנתון לבית משפט זה בבואו לבחון את החלטתה של הרשות ובמיוחד את החלטתה של וועדה מקצועית. "החובה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-10-6437 טופ ליין - תקשורת בע"מ נ' שר האוצר משה כחלון ואח'

תיק חיצוני:

המוטלת על רשות לנמק החלטתה הינה אחד הכלים היעילים לביקורת ההחלטה – אשר על כן נקבעה אותה חובת הנמקה – ובהיעדר הנמקה נשמט מידי בית המשפט אותו כלי לביקורת (בג"ץ 758/88 קנדל נ' שר הפנים (3.9.92)).

סוף דבר

9. העתירה מתקבלת בחלקה.

החלטת הוועדה מיום 7.6.2017 וההחלטה שבבסיסה מיום 10.5.2016 - מתבטלות.

העותרת רשאית להגיש על החלטת המשיבה 4 מיום 9.6.2014 השגה, שתידון ותוכרע על פי הדין הקיים.

10. המשיבים יישאו בהוצאות העותרת בסך 10,000 ש"ח.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ט, 01 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

אלי אברבנאל, שופט